

Haapana. PK

Lainjärvi

Linturetket Lainjärvelle ovat parhaimmillaan heti jäiden lähdön jälkeen, toukokuun varhaisaamuina ja valoisina kesäöinä. Pikkujärvellä voi tavata yllättävän monta elinympäristöstään tarkkaa vesi- ja rantalintua.

Lainjärvi, tai Lajjärvi, kuten sitä myös kutsutaan, on lähes umpeenkasvanut pääosin suorantainen järvi. Järveä ympäröivät rämeet on kauttaaltaan ojitettu, itse järvestä avovettä on vähän, pääosa on ruovikoita saraikkoa sekä avo- ja pajuluhtia. Pinta-alaa järvikosteikolla on noin 19 hehtaaria ja rantaviivaa parisen kilometriä.

Lainjärvi on tiiviisti Valtolantien ja Savon radan välissä. Sijainnistaan huolimatta se on varsin rauhallinen paikka, liikenne tiellä on hiljaista ja radalla junia kulkee harvoin. Öisille kuunteluretkille paikka on otollinen, järvellä äännelevät linnut ovat yleensä hyvin kuuluvilla ja kevätalven öinä ympäristön metsien pöllöjen huhuilua saa kuunnella yleensä ilman taustamelua.

Linnusto

Lainjärvi on ennen kaikkea puolisuikeltajien järvi. Paikalla on tavattu kaikki vakituisen linnustomme lajit harvalukuiset heinätavi, harmaa- ja lapa-sorsa mukaan lukien. Monet näistä myös pesivät. Suikeltajasorsat ovat niukempia, telkkä toki kuuluu vakioasukkaisiin, ja tukkasotkia poikkeaa toisinaan järvelle sukeltelamaan. Lainjärvi on keväisin läpimuuttaville uiveloille mieleinen laskeutumispaikka. Erikoispiirre on, että uikkuja ei ole havaittu yksittäisiä härkälintuja lukuun ottamatta. Joidenkin lajien havaintojen puuttumien voi toki johtua niukasta havainnoinnista järvellä.

Lainjärven hetteiköt ja runsaat kasvustot ovat piilottelevien rantakanojen mielimaastoa. Luhtakana lienee nykyisin vuosittainen revierinpitäjä. Luhtahuitien sivaltelua kuuluu järven piiloista parhaimmillaan useasta paikasta.

Kuten odottaa sopii, Lainjärven perusvarpuslintuja ovat ruokokerttunen ja pajusirkku. Etenkin muuttoaikoina pääskyjä voi parveilla kosteikon yllä. Kel-

tavästaräkkejä on kirjattu kevätmuutolla. Yllätykset ovat aina mahdollisia, kuten västaräkkiserkkujen sa kanssa järvelle yöpymään tullut sitruunavästaräkki keväällä 2013. Lainjärvellä on havaittu vielä 2000-luvulla kaksi kertaa pohjansirkku reviirillään.

Saapumisohje ja havainnointi

Mäntyharjun keskustasta on Lainjärvelle hiukan yli 10 km. Keskustasta lähdetään etelään Varpasentieä (381), jota ajetaan 6,5 km ennen kuin käännytään oikealle siitä erkanevalla Valtolantielle (4173). Tätä ajetaan 3,75 km, Lainjärvi näkyy tien oikealla puolella. Alle 200 m:n päässä järven jälkeen on oikealla tien suuntainen metsätienkivi, jonka varteen auton voi pysäköidä.

Lintutornille menevä polku löytyy metsätien varresta, tornille on noin 200 m. Valtolantie on varsin hiljainen ja yökuuntelu onnistuu tien varrestakin. Järvi rantaluhtineen on 650 m pitkä ja 440 m leveä. Kuuluvimmat linnut havaitsee helposti itärannalle ja tornille, mutta hiljaisempien lajien kuuntelu voi vaatia kävelyä pohjoispäähän ja länsirannalle. Ranta saattaa paikoin olla vaikeakulkuinen.

Pajusirkku. PK

Jousisorsa. PK

TYYPILAJIT Lauulujoutsen, haapana, tavi, uivelo, kaulushaikara, nuolihaukka, luhtakana, kurki, taivaanvuohi, ruokokerttunen

MUITA LAJEJA Harmaasorsa, jousisorsa, heinätavi, lapasorsa, tukkasotka, ruskosuohaukka, luhtahuitti, nokikana, suokukko, pikkulokki

HARVINAISUUDET Punajalkahaukka, sitruunavästaräkki

Autopaikka

N 6799937 E 495130 ja N 61° 20,010'
E 26° 54,540'

